

Tăcerea mieilor

Scris de Ninel Ganea
Marți, 31 Martie 2020 11:28

În timp ce scriu, milioane de ființe umane foarte civilizate monitorizează cuvinte și fapte, încercând să-și bage la închisoare semenii.

Acești oameni nu simt niciun fel de ură față de ceilalți, nici ceilalți față de ei. Ei nu „își fac decât datoria”, după cum se spune. Majoritatea dintre ei – nu am niciun dubiu – sunt oameni cumsecade, supuși legii, care nu s-ar gândi vreodată să comită vreo crimă în viața privată. Pe de altă parte, dacă vreunul dintre ei reușește să-l nenorocească pe altul cu vreo turnătorie bine plasată, el va dormi la fel după aceea. A slujit idealului său, cel care are puterea de a-l absolvi de rău.

Se spune că în situațiile de criză apar eroii. Așa o fi, dar în vremurile de acum apar mai ales turnătorii și dictatorii în miniatură, cei care resimt libertatea celorlalți ca pe un afront personal.

În opinia lui Orwell, dacă libertatea înseamnă ceva, înseamnă a avea dreptul de a spune oamenilor ceea ce nu doresc să audă. În ultimele două sau trei săptămâni, libertatea înseamnă a spune oamenilor doar ceea ce vor să audă. Oricine încearcă să spună sau să facă altceva trebuie vânat ca un animal, intimidat ca un deklasat, pedepsit ca un criminal.

Prima victimă și cea mai importantă a epidemiei de coronavirus a fost dezbaterea publică. Prima carantină a fost instituită pentru opiniile contrare. Primul, din câte știu, care a încălcat carantina a fost profesorul, doctorul și politicianul german Wolfgang Wodard. El a pus sub semnul întrebării întreaga isterie creată în jurul epidemiei de coronavirus declarând că măsurile luate creează panică și că există anumite conflicte de interese în rândul unor experți. Drept răsplată, Transparency International, o organizație care luptă, teoretic, împotriva corupției, a decis să-l suspende din boardul de directori. Motivul a fost nu opinia sa, ci locul în care a ales să și-o exprime, adică în „media radicală”. Vedeți dumneavoastră, în epoca stării de urgență și

a mesajelor „informați-vă doar din surse oficiale”/,acesta este singurul mesaj pe care trebuie să-l trimiți mai departe”, nu contează doar ceea ce spui, ci și unde spui.

Chiar dacă ești un om de știință remarcabil, cu doctorate, burse de la John Hopkins University, profesor la Universitatea din Flensburg, etc, cum este cazul lui Wodard, toată această carieră și expertiză se spulberă în fața noii gândiri. Trebuie ori să taci, ori, și mai bine, să te încolonezi docil în brigăzile de activiști civici care luptă în „prima linie” a războiului.

La fel au stat lucrurile și în cazul unei alte cercetătoare de prestigiu, decorate de guvernul german, Dr. Karrin Molling, care, într-un interviu acordat unei publicații cu simpatii rusești, printre multe altele, contesta atât carantina, cât și isteria. Colac peste pupăză, savanta germană ridică în slăvi efectele benefice ale soarelui și aerului curat asupra sănătății. De aici s-a stârnit jihadul! Nici măcar una dintre afirmațiile făcute de Dr. Molling nu a fost supusă dezbaterii sau criticii. În schimb, fiecare om deschis la minte a tastat, într-un reflex pavlovian, două cuvinte care înlocuiau zeci de ani de cercetare și studii: „propaganda rusă!”. Dacă trecem peste scandalul logic elementar – nu discutăm opiniile, ci locul în care sunt exprimate –, ne putem delecta cu ironia situației, Rusia fiind unul dintre statele cu cele mai draconice, aberante și totalitare măsuri.

Dar în stare de urgență globală nu ne mai încurcăm de țesături logice. Vorba dramaturgului C.J. Hopkins, „e un război acolo, oameni buni”! Drept pentru care este în firea lucrurilor ca siteul postului public german, ZDF, să considere, din capul locului, „neștiințifice”afirmațiile Prof. Dr. Emerit Sucharit Bhakdi, fost director al Institutului de Microbiologie din Germania, unul dintre cei mai citați cercetători din istoria țării, cel care declara că măsurile luate de autorități reduc speranța de viață a milioane de oameni. Cel puțin în cazul acesta nu am avut, încă, ștampila rusească, ceea ce reprezintă un progres al discuției.

Mass-media nu își ocupă timpul doar cu linșajul contestatarilor cu doctorate în epidemiologie. Reporterii aleargă de dimineața până seara pentru a-i prinde, a-i filma și a-i interoga ad-hoc pe cei care se plimbă pe străzi. La o televiziune românească „de calitate”, un ziarist l-a întrebat sever pe un țăran care se ducea pe o miriște să ia niște buruieni pentru cal dacă „era chiar atât de urgent?!” În epoca războiului contra morții, dușmanul se află peste tot și fiecare reporter duce în desagă bastonul de inchizitor șef. Oamenii au fost catalogați ca „inconștienți” pentru că au ieșit să se plimbe prin parcuri, într-o zi liberă, când aveau încă voie să facă asta. Alți jurnaliști compilează de zor liste cu siteurile și publicațiile ce trebuie evitate deoarece pot fi surse de infecție cu idei necanonice.

Tăcerea mieilor

Scris de Ninel Ganea

Marti, 31 Martie 2020 11:28

În timpul acesta, autoritățile au pus la dispoziția cetățenilor cu spirit civic telefoane unde pot suna pentru a-și denunța vecinii care au ieșit a doua oară la alergat, pe cei care stau pe bancă, pe cei care s-au adunat ilegal, pe toți cei care nu respectă „distanțarea socială” șamd. „Cred că vecinul meu aleargă a doua oară, veniți să-l arestați”, a fost apelul unui britanic către poliție. Din câte aflăm, operatorii publici nu reușesc să fac față avalanșei de raportări. Să mai spună cineva că a dispărut solidaritatea și spiritul comunitar de pe planeta noastră!

Să nu credeți, însă, că nu mai există niciun fel de dezbatere publică serioasă. La noi în țară controversele se poartă în jurul dilemei dacă era mai bine să scoatem armata ieri sau azi, cu mitraliere sau fără, dacă cetățenii ar trebui arestați și amendați, sau dacă este suficientă o amendă cât salariul mediu pe un an... Doar prin confruntarea liberă a opiniilor putem merge înainte ca societate, așa că este de așteptat ca astfel de controverse să continue.

Nu trebuie cumva să disperăm. Autoritățile, vedetele și companiile private, nu neapărat doar cele care vând medicamente, ne asigură că vom câștiga și această bătălie. Pentru a nu avea probleme cu moralul ni se pun la megafoane chiar și primele trei strofe ale imnului de stat.

Pe un nivel mai serios, însă, cred că ar trebui să prețuim curajul tuturor celor care au decis să se ridice echilibrat și rațional împotriva acestei isterii și a măsurilor luate. În „Ciuma”, Camus scrie că singura cale prin care ne putem lupta cu boala este onestitatea. La începutul pandemiei de isterie, în urmă cu aproape o lună, era imposibil să găsești o voce critică. Între timp, oameni de știință, jurnaliști, scriitori (nu foarte mulți, ceea ce spune cam totul despre intelectualul modern și lupta sa pentru libertatea de exprimare), economiști au început să vorbească. Bineînțeles că nu este rezonabil să ne așteptăm la vreo schimbare fundamentală. Dar pentru toți acei oameni simpli, care se simt striviți de malaxorul conformismului #staiacasășisalveazăvieți există ceva liniștitor. Nu sunt singuri. Ca orice erou dintr-un roman distopic, se bucură când descoperă pe un altul care vede în toată această reacție exagerată ceva care aduce mai degrabă cu „stat polițienesc”, pentru a folosi sintagma Lordului Sumpton, fostul președinte al Curții Supreme din Marea Britanie.